

Sygn. akt V KK 179/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Barbara Kobrzyńska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza,
w sprawie A. M.

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 29 sierpnia 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 13 grudnia 2011 r., ,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

A. M. został skazany prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego:

- 1) z dnia 26 lutego 2008 r., sygn. akt II K 458/07, za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 8 lipca 2007 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata, której wykonanie zarządzono prawomocnym postanowieniem z dnia 8 grudnia 2010 r.;

2) z dnia 22 czerwca 2010 r., sygn. akt II K 389/10, za czyn z art. 280 § 1 k.k. i 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 29 lipca 2009 r., na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

3) z dnia 17 maja 2010 r., sygn. akt II K 1014/09, za czyn z art. 280 § 1 k.k. i 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w z art. 64 § 2 k.k., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym z dnia 13 grudnia 2011 r., sygn. akt II K 488/11, Sąd Rejonowy z wyroków opisanych w pkt 1 i 3 wymierzył karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okresy odbytych kar z tych wyroków, umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym wyroku wskazanego w pkt 2, określił, że poszczególne wyroki w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu i zwolnił skazanego od kosztów sądowych.

Wyrok uprawomocnił się w dniu 22 grudnia 2011 r.

Kasację od całości wyroku łącznego na niekorzyść skazanego złożył w dniu 11 maja 2012 r. Prokurator Generalny, zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, to jest art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu A. M. kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, to jest w rozmiarze niższym od najwyższej jednostkowej kary pozbawienia wolności podlegającej łączeniu, która orzeczona została wyrokiem Sądu Rejonowego sygn. akt II K 1014/09, w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności” po czym wniósł o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest w pełni zasadna. Z przepisu art. 86 § 1 k.k. jasno wynika, że kara łączna pozbawienia wolności nie może być niższa od najwyższej z jednostkowych kar podlegających połączeniu. Kara taka, wymierzona wyrokiem opisanym w pkt 3, wynosiła 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Dlatego orzeczenie kary łącznej poniżej tej sankcji, stanowiącej dolną granicę możliwej do wymierzenia kary, nastąpiło z rażącym naruszeniem wskazanego przepisu, które miało oczywisty, istotny wpływ na treść wyroku.

Wyrok ten nie mógł się więc ostać.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy ustrzeże się stwierdzonego uchybienia.